

Для підвищення рівня інвестиційного забезпечення розвитку реального сектору економіки регіону шляхом збільшення реалізованих інвестиційних ресурсів і найефективнішого їх використання в пріоритетних секторах матеріального виробництва та соціальної сфери доцільним є: фінансове оздоровлення економічної ситуації регіону, створення передумов для реалізації ринкового механізму, забезпечення умов для формування прогресивних територіально-галузевих пропорцій.

Бібліографія

1. Державна служба статистики України. Статистична інформація – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Круп'як Л.Б. Інвестиційне забезпечення розвитку економіки регіону / Л.Б. Круп'як, І.Й. Круп'як // Ефективна економіка. – 2015. – № 12 [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.economy.nayka.com.ua.

Лідія КРУП'ЯК

Тернопільський національний економічний університет, Україна

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СЕКТОРІВ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

Однією із основних домінант інтенсивного зростання економіки регіону є проблема формування та використання конкурентно-спроможного кадрового потенціалу. Без кадрового потенціалу неможлива успішна реалізація Державної стратегії регіонального розвитку. Водночас, в регіонах України склалися несприятливі умови щодо збереження та відтворення кадрового потенціалу, який є джерелом формування якісного складу працівників усіх секторів економіки регіону. Насамперед, це несприятливі соціально-економічні умови; проблеми, пов'язані із забезпеченням гарантованого конституційного права громадян на працю; зниження зацікавленості в розвитку якісного кадрового потенціалу в умовах занепаду вітчизняного виробництва; відсутність умов застосування інтелектуальних, творчих здібностей трудових ресурсів; руйнація виробничої кооперації; зростання інфляції; обмеження ринків збуту; масові вивільнення працівників; низький рівень заробітної плати; старіння населення, бідність. Відтак, для економічних перетворень, здійснюваних в регіонах України, потрібен якісно новий кадровий потенціал, здатний вивести економіку регіону з кризи і сприяти динамічному розвитку, який забезпечить можливості ефективної зайнятості, отримання гідних доходів та досягнення високої якості життя.

Формування кадрового потенціалу як фактору розвитку секторів економіки регіону означає підготовку незайнятого населення до трудової діяльності, залучення в матеріальне і нематеріальне виробництво всього

працездатного населення регіону. При формуванні кадрового потенціалу необхідно враховувати наступні ознаки: демографічні, медико-біологічні, професійно-кваліфікаційні, соціальні, психофізіологічні, ідейно-політичні, етичні та ін. А використання кадрового потенціалу є реалізацією трудових і кваліфікаційних здібностей та навиків працівника, трудового колективу і суспільства в цілому. В умовах переходу до ринку суть раціонального використання кадрового потенціалу секторів економіки регіону полягає в найбільш повному виявленні та реалізації здібностей кожного працівника сектору економіки, посиленні творчого і змістовного характеру праці, підвищенні професійно-кваліфікаційного рівня працівників з урахуванням його всебічного стимулювання і відповідної оцінки внеску кожного працівника в кінцеві результати діяльності секторів економіки.

Кадровий потенціал секторів економіки регіону – це можливість регіону забезпечити сектори економіки регіону трудовими ресурсами. Так, на формування і використання кадрового потенціалу впливає ціла система зовнішніх і внутрішніх чинників – це зовнішні і внутрішні умови середовища, в яких здійснюються процеси формування і використання кадрового потенціалу секторів економіки регіону, що тісно взаємозв'язані між собою.

Таким чином, високий рівень розвитку кадрового потенціалу свідчить про високі потенційні трудові можливості населення, високу конкурентоспроможність кадрового потенціалу регіону. Середній рівень демонструє здебільшого високі якісні та кількісні характеристики кадрового потенціалу і дещо обмежені можливості його використання. Низький рівень є свідченням наявності кризових тенденцій стану розвитку кадрового потенціалу. Дуже низький рівень показника визначає руйнування кадрового потенціалу в регіоні. Однак в окремих регіонах України економічні процеси супроводжуються високим рівнем безробіття, неповною зайнятістю, низькими заробітками. Наслідком цих негативних проявів є прогресуюча трудова міграція з регіонів України, яка охопила нині не лише низькокваліфікованих, але й висококваліфікованих працівників, яких активно спонукають до трудової міграції країни Західної Європи.

Для виявлення взаємозв'язку між структурними зрушеннями за секторами економіки в регіоні важливим є аналіз інтенсивності змін структури наявного та зайнятого населення, інтенсивності структурних змін зайнятості та валового регіонального продукту за видами економічної діяльності з використанням трисекторної моделі Кларка-Фішера (первинний сектор - це сільське господарство, мисливство, лісове господарство; вторинний сектор – промисловість, будівництво, діяльність транспорту та зв'язку; третинний сектор – торгівля, діяльність готелів та ресторанів, фінансова діяльність, операції з нерухомим

майном, державне управління, освіта, охорона здоров'я). Так, станом на 01.01.2017 року в формальному секторі економіки регіонів найбільша питома вага зайнятого населення спостерігалася в Дніпропетровській області (9,4%), м.Київ (9,6%), Харківській області (8,3%). А в неформальному секторі економіки регіонів найбільша питома вага зайнятого населення спостерігалася в Рівненській (8,6%), Закарпатській (7,7%), Вінницькій (7,3%), Івано-Франківській (7,0%), Чернівецькій (7,1%) областях (табл.1) [1].

Таблиця 1

Зайняте населення за секторами економіки, типами робочих місць та регіонами станом на 01.01.2017 року

(тис. осіб)

	Зайняте населення у віці 15-70 років		У тому числі працювали на підприємствах			
			формального сектору			неформального сектору
	усього	з нього неформально зайняте	усього	формальна зайнятість	неформальна зайнятість	
Україна	16 276,9	3 961,2	14 145,9	12 315,7	1 830,2	2 131,0
Вінницька	658,8	208,9	502,7	449,9	52,8	156,1
Волинська	382,1	110,4	324,5	271,7	52,8	57,6
Дніпропетровська	1 425,4	261,6	1 362,4	1 163,8	198,6	63,0
Донецька	748,4	114,0	709,6	634,4	75,2	38,8
Житомирська	507,6	129,1	426,5	378,5	48,0	81,1
Закарпатська	505,5	181,4	340,9	324,1	16,8	164,6
Запорізька	734,9	187,4	644,5	547,5	97,0	90,4
Івано-Франківська	556,9	296,3	406,9	260,6	146,3	150,0
Київська	736,3	76,0	712,1	660,3	51,8	24,2
Кіровоградська	375,7	70,4	333,9	305,3	28,6	41,8
Луганська	298,5	94,9	224,7	203,6	21,1	73,8
Львівська	1 047,0	246,9	974,8	800,1	174,7	72,2
Миколаївська	498,1	136,0	415,1	362,1	53,0	83,0
Одеська	1 000,6	185,1	917,9	815,5	102,4	82,7
Полтавська	570,4	90,0	526,6	480,4	46,2	43,8
Рівненська	474,2	220,7	291,8	253,5	38,3	182,4
Сумська	478,5	153,3	375,0	325,2	49,8	103,5
Тернопільська	407,6	100,3	330,4	307,3	23,1	77,2
Харківська	1 236,6	212,2	1 189,6	1 024,4	165,2	47,0
Херсонська	441,0	185,5	321,1	255,5	65,6	119,9
Хмельницька	510,1	117,9	421,7	392,2	29,5	88,4
Черкаська	517,5	129,7	457,3	387,8	69,5	60,2
Чернівецька	376,1	187,7	225,5	188,4	37,1	150,6
Чернігівська	424,8	87,1	374,6	337,7	36,9	50,2
м. Київ	1 364,3	178,4	1 335,8	1 185,9	149,9	28,5

¹ - Державна служба зайнятості України

Роботодавці зацікавленості не тільки у фахівцях, а насамперед у висококваліфікованих працівниках, які володіють новітніми технологіями, знають сучасну техніку й обладнання. Так, у 2016 році закладами професійної освіти Тернопільської області підготовлено 3893 кваліфікованих робітників, рівень їх працевлаштування становить 84,7%. Із них за обраною професією працюють 2439 випускників (63%), продовжили навчання 723 (19%) [2].

Таким чином, для ефективного розвитку секторів економіки регіону в контексті формування конкурентноспроможного кадрового потенціалу доцільним є: забезпечення високої якості кадрового потенціалу регіону, що потребує відповідної інвестиційної підтримки, котра сприятиме формуванню таких якісних показників людських ресурсів, як професіоналізм, освіченість, компетентність, відданість, мотивованість; ефективне функціонування системи підготовки спеціалістів з управління; володіння новітніми управлінськими технологіями; використання економічних методів управління процесом формування конкурентноспроможності кадрового потенціалу регіонів, які визначають як рівень трудової активності населення, так і якість його життя.

Бібліографія

1. Офіційний сайт державної служби зайнятості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – <http://www.dcz.gov.ua/control/uk/index/>.

2. Головне управління статистики у Тернопільській області. Статистична інформація – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.te.ukrstat.gov.ua/statinfo.html>.

Людмила КУЦ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ІНВЕСТИЦІЙНІ АСПЕКТИ КРАУДФАНДИНГУ

Краудфандинг є тим феноменом сучасної економічної дійсності, який розвивається, поширюється, ускладнюється структурно настільки стрімко, що вже цим фактом привертає увагу науковців. Виникнення його пов'язано з розвитком ІТ-технологій, що посприяло стрімким змінам в інвестиційному середовищі як у сфері інноваційних можливостей для акумулювання необхідних інвестиційних ресурсів, так і для інвесторів щодо вкладень у перспективні сфери бізнесу.

Як нове явище у світовій та вітчизняній економічній дійсності краудфандинг потребує ґрунтовних досліджень, зокрема його інвестиційних аспектів.